

Εκλογές στα σωματεία Δικαστικών Υπαλλήλων Οκτώβρης - Νοέμβρης 2018

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Συνάδελφε - συναδέλφισσα,

Απευθυνόμαστε σε 'σένα που καθημερινά βιώνεις την σκληρή αντιλαϊκή πραγματικότητα στα δικαστήρια, στην οικογένεια, στο σπίτι. Αυτοί που υπόσχονταν ότι μ' ένα νόμο κι ένα άρθρο θα καταργούσαν τα μνημόνια, τώρα δυναμώνουν την αντιλαϊκή επίθεση. Τώρα όλοι μαζί ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΕΛ, ΝΔ, ΚΙΝΑΛ (ΠΑΣΟΚ) και οι δορυφόροι τους σέρνουν τον χορό των μεγάλων οικονομικών συμφερόντων.

Συνάδελφε - συναδέλφισσα,

Η λεγόμενη «μεταμνημονιακή περίοδος», για την οποία πανηγυρίζει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, δεν μπορεί να κρύψει ότι η συμφωνία στο Eurogroup είναι ένα «**μεταμνημονιακό μνημόνιο**», δηλαδή **άλλο ένα μνημόνιο** της κυβέρνησης **ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ**, που προστίθεται στα προηγούμενα των κυβερνήσεων της **ΝΔ** και του **ΠΑΣΟΚ**. Η συμφωνία προβλέπει τσάκισμα των συντάξεων, μείωση του αφορολόγητου, μείωση δαπανών για την Υγεία, επιτάχυνση των πλειστηριασμών, νέα απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας, επιτάχυνση των ιδιωτικοποιήσεων. Περιλαμβάνει, δηλαδή, νέες θυσίες για τους εργαζόμενους και ταυτόχρονα κέρδη και προνόμια για το μεγάλο κεφάλαιο. Πρόκειται για μέτρα που απαιτεί διαχρονικά η πλουτοκρατία στη χώρα, μέτρα που η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ προωθεί με μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα και γι' αυτό λαμβάνει πολλαπλά συγχαρητήρια.

Βέβαια, όλη αυτή η επίθεση από κυβέρνηση, κεφάλαιο και «θεσμούς» δεν εμποδίζει σε τίποτα το ΣΥΡΙΖΑ να... πανηγυρίζει την έξοδο από τα μνημόνια! Την ίδια ώρα που υπογράφουν μέτρα και μνημόνια μέχρι το 2062, βάζουν και βγάζουν γραβάτες στο Ζάππειο! Οι άνθρωποι με την ψευτιά το έχουν... τερματίσει, είναι θεομπαίχτες! Αλλά ποιος έχασε την τσίπα του για να τη βρει ο ΣΥΡΙΖΑ;;;

Τα μέτρα αυτά δεν είναι προσωρινά! Όλοι οι αντεργατικοί νόμοι ήρθαν για να μείνουν. Και στο χώρο της Δικαιοσύνης βαδίζουν σε ολοένα αντιδραστικότερη κατεύθυνση. **Πάνω από 9 στις 10 απεργίες κρίνονται παράνομες ή/και καταχρηστικές**, με αποφάσεις «κομμένες και ραμμένες» στα θέλω της μεγαλοεργοδοσίας και του κράτους της.

Τα μέτρα αυτά δεν είναι αποσπασματικά ούτε προέρχονται μόνο από τα Μνημόνια. Είναι προαποφασισμένα εδώ και χρόνια, εφαρμόζονται σε όλες τις χώρες της Ε.Ε. είτε έχουν είτε δεν έχουν μνημόνια, αποτελούν μια βάρβαρη, ταξική επιλογή. Στοχεύουν στη διαμόρφωση ενός κράτους πιο αυταρχικού, πιο εχθρικού απέναντι στους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα, τους Δημόσιους Υπαλλήλους.

Συνάδελφε - συναδέλφισσα,

Τα τελευταία χρόνια χάσαμε περίπου 6 μισθούς. Δύο μισθούς από την περικοπή 13ου και 14ου μισθού, 1 μισθό από το πάγωμα της μισθολογικής ωρίμανσης από την 1.7.2011, 1 μισθό από την περικοπή όλων των επιδομάτων, πάνω από 1 μισθό από τη μείωση του αφορολόγητου, 1 μισθό από τα νέα χαράτσια (1% υπέρ ΤΠΔΥ, 2% υπέρ Ταμείου Αλληλεγγύης, 1% έκτακτη εισφορά για όσους έχουν εισόδημα πάνω από 20.000 ευρώ). Αυτά χωρίς να υπολογιστεί η αύξηση του ΦΠΑ στο 24%, ο ΕΝΦΙΑ και όλη η φοροληστεία, η ακρίβεια στα είδη πρώτης ανάγκης κ.λπ.

Οι θυσίες μας για τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων πρέπει να σταματήσουν!

Εμείς οι εργαζόμενοι στο χώρο της Δικαιοσύνης γνωρίζουμε από πρώτο χέρι, ότι η αστική δικαιοσύνη αξιοποιείται όλο και περισσότερο ως θεσμός επιβολής της αντιλαϊκής πολιτικής, τρομοκράτησης και καταστολής: Εισαγγελείς στέλνουν τα ΜΑΤ στα εργοστάσια για να φυλάνε τα κέρδη των βιομηχάνων, ασκούν ποινικές διώξεις σε βάρος

αγωνιστών. Οι δικαστικές αποφάσεις με λιγοστές φωτεινές εξαιρέσεις των κατώτερων κυρίως δικαστηρίων, νομιμοποιούν τα μνημόνια, τις απολύσεις και τις διαθεσιμότητες, καταδικάζουν εργάτες, συνδικαλιστές και λαϊκούς αγωνιστές, κρίνουν παράνομες και καταχρηστικές τις απεργίες.

Η πρόσβαση στη Δικαιοσύνη για τα λαϊκά στρώματα γίνεται πανάκριβη, σχεδόν αδύνατη. Χειροτερεύουν οι συνθήκες εργασίας όλων των εργαζομένων στη Δικαιοσύνη, δικαστικών υπαλλήλων, δικηγόρων κ.ά.. Η εντατικοποίηση της δουλειάς μας, οι μεγάλες ελλείψεις σε προσωπικό και η υποτυπώδης κάλυψή τους με εργαζόμενους ΙΔΟΧ, οι περισσότεροι από τους οποίους απολύθηκαν με τους τελικούς οριστικούς πίνακες του Οκτωβρίου, το αδιάκοπο σφυροκόπημα του δικαιώματός μας στη μόνιμη και σταθερή δουλειά και σε ανθρώπινες συνθήκες εργασίας, η εργασία πέραν του θωρου, η μηδενική (ή πενιχρή) αποζημίωση για υπερωρίες, είναι όλα κομμάτια του παζλ που συνθέτουν την καθημερινότητα που ζούμε οι δικαστικοί υπάλληλοι στα Δικαστήρια.

Συνάδελφε - συναδέλφισσα,

Αν θέλουμε να διεκδικήσουμε μια αξιοπρεπή ζωή, να αναπληρώσουμε τις απώλειές μας, να υπερασπιστούμε τις ανάγκες μας και τις ζωές των παιδιών μας, πρέπει ν' αλλιάξει η κατάσταση στο συνδικαλιστικό κίνημα, να αναγεννηθεί πραγματικά, να ανασυνταχθεί εδώ και τώρα! Μόνο με τον αγώνα, την κοινή δράση με τους άλλους εργαζόμενους μπορούμε να επιβάλουμε λύσεις σε όφελός μας.

Στα πλαίσια αυτά:

- Αποκρούουμε και απομονώνουμε στην πράξη κάθε αντίληψη που καλλιεργεί το συντεχνιασμό και τη λογική της ατομικής λύσης, την αντίληψη ότι τα προβλήματά μας θα λυθούν με «καλούς» χειρισμούς συνδικαλιστών, με συναντήσεις και διαβουλεύσεις «κεκλισμένων των θυρών», χωρίς αγώνες, χωρίς κόστος, χωρίς εργαζόμενους «στους δρόμους».

- Αποκρούουμε και απομονώνουμε κάθε αντίληψη που δεν στοχοποιεί τον πραγματικό υπεύθυνο για την κατάσταση που βιώνουμε όλοι οι εργαζόμενοι και δεν είναι άλλος από τους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους, που κερδίζουν και σε κρίση και σε ανάπτυξη, με μνημόνια ή χωρίς μνημόνια.

- Αποκρούουμε και απομονώνουμε την «δράση» που διαπερνά η λογική του «στενού συντεχνιακού συμφέροντος», των λύσεων «από τα πάνω», τον παραγοντισμό.

Όλα τα παραπάνω διαπνέουν τις θέσεις της Αγωνιστικής Συσπείρωσης Δικαστικών Υπαλλήλων και με αίσημα ευθύνης αντιμετωπίζουμε τυχόν αδυναμίες μας, τις οποίες και ξεπερνάμε απομονώνοντας στην πράξη κάθε τέτοια πρακτική και συμπεριφορά.

Έχουμε ανάγκη από κίνημα

- που δεν θα είναι ούτε θεατής ούτε χειροκροτητής των εκάστοτε κυβερνητικών επιλογών,
- που δεν θα συμβιβάζεται με τις αντιλαϊκές πολιτικές και τον κρατικό αυταρχισμό, που θα συγκρούεται με τα μεγάλα συμφέροντα, τους επιχειρηματικούς ομίλους, την Ε.Ε., ώστε να είναι σε θέση να επιβάλει λύσεις σε όφελος του λαού,
- ένα κίνημα πρωταγωνιστή στον αγώνα για τα δικαιώματά μας, που δεν θα εγκλωβίζεται στα σχέδια της πλουτοκρατίας για νέα μνημόνια και διαπραγματεύσεις για λογαριασμό της, που θα παλεύει για μια ανάπτυξη σε όφελος του λαού, για ριζικές αλλαγές στο επίπεδο της οικονομίας και της κοινωνίας,
- που θα εκφράζει την αλληλεγγύη του και θα παλεύει μαζί με όλους τους συναδέλφους δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, μόνιμους και συμβασιούχους, εργαζόμενους και άνεργους.

Κίνημα και συνδικάτα που θα ενώνουν όλους τους εργαζόμενους και θα διεκδικούν ανυποχώρητα αυτά που χάσαμε και αυτά που δικαιούμαστε.

Τέτοιο κίνημα υπάρχει!

Είναι το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, είναι τα σωματεία, τα συνδικάτα, οι δυνάμεις που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ.

Είναι το κίνημα που καθημερινά παλεύει να δυναμώσει ο ενιαίος αγώνας, η λαϊκή συμμαχία εργατοϋπαλλήλων, φτωχών αγροτών, μικροεπαγγελματιών, γυναικών, κάθε νέου και νέας ώστε όλοι μαζί να τους εμποδίσουμε, να τους σταματήσουμε, ν' ανατρέψουμε την αντιλαϊκή πολιτική να γκρεμίσουμε μνημόνια και αφεντικά.

Αυτή είναι η γραμμή πάλης του ΠΑΜΕ κι αυτό είναι το κίνημα που έχουμε ανάγκη σήμερα! Μόνο το ΠΑΜΕ έχει αυτό τον προσανατολισμό, αυτή τη γραμμή. Πάνω σ' αυτή τη γραμμή επιδιώκουμε την ενότητα όλων των εργαζομένων, όλων των λαϊκών στρωμάτων.

Εδώ βρίσκεται η ελπίδα και η προοπτική!

Σ' αυτή την κατεύθυνση,

- Αντιπαλέψαμε και αποτρέψαμε απολήσεις και διαθεσιμότητες συναδέλφων, ανοίγοντας μέτωπο με το κλίμα τρομοκρατίας που επιχειρείται να επιβληθεί στους χώρους δουλειάς. Η τρομοκρατία των εργαζομένων δεν είναι «ιδιαιτερότητα» ούτε «καπρίσιο» κάποιου προϊσταμένου, αλλά κυριαρχεί σε όλο το δημόσιο τομέα, προετοιμάζοντας απολήσεις, διαθεσιμότητες, δυσμενείς μετατάξεις κ.λπ. στο όνομα ενός «μικρότερου αποτελεσματικού» κράτους, όπως επιτάσσουν τα συμφέροντα του κεφαλαίου.

- Δεν απαξιώσαμε τις γενικές απεργίες στη λογική ότι «αυτές είναι της ΑΔΕΔΥ και δε μας αφορούν». Παρά τις αδυναμίες και τις ελλείψεις μας, δώσαμε μάχη για την επιτυχία τους, έτσι ώστε στις απεργιακές μάχες να εκφράζονται τα κοινά συμφέροντα των εργατοϋπαλλήλων του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα κόντρα στον άκρατο συντεχνιασμό και τη λογική της «εξαίρεσης».

- Υπερασπιστήκαμε τη λογική της οργάνωσης «από τα κάτω» κόντρα στην καλλιέργεια αυταπατών για δήθεν «λήσεις» από «συνδικαλιστές – σωτήρες» σε συναντήσεις με υπηρεσιακούς και πολιτικούς παράγοντες χωρίς δημιουργία αγωνιστικών διαθέσεων. **Λύσεις για το λαό μακριά και έξω από το λαό δεν υπάρχουν!**

- Αντισταθήκαμε, δε νομιμοποιήσαμε με τη στάση μας εκφυλιστικά φαινόμενα στην Ομοσπονδία μας όπως συνέδρια με υπέρογκο κόστος [βλ. επικείμενο συνέδριο στην... Κρήτη (!!!)]. Αρνούμαστε να μετατρέψουμε τη συνδικαλιστική αντιπαράθεση πάνω σε θέσεις και απόψεις, που για εμάς είναι θεμιτή, σε προσωπικό «ξεκαθάρισμα λογαριασμών» στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και αλλού. Πρόκειται μια καταδικαστέα πρακτική που χρησιμοποιούν κατά κόρον οι υπόλοιπες δυνάμεις.

- Αναδείξαμε ότι η δημιουργία του νέου Ελληνικού Κτηματολογίου δεν γίνεται για να εξασφαλιστεί ένας ενιαίος δημόσιος φορέας για την καταχώριση των εμπράγματων δικαιωμάτων, αλλά αντίθετα ο νέος φορέας θα λειτουργεί με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια. Οι αλλαγές δεν γίνονται την προστασία της λαϊκής κατοικίας, αλλά για να διευκολυνθεί η συγκέντρωση της γης, να διαμορφωθεί ένα πλαίσιο για την εξασφαλισμένη διαχείριση της μεγάλης ακίνητης περιουσίας που προσφέρεται για τις επενδύσεις και την καπιταλιστική ανάπτυξη. Ταυτόχρονα, θίγονται σειρά εργασιακών και επαγγελματικών δικαιωμάτων, όπως των υπαλλήλων στα υποθηκοφυλακεία, των δικηγόρων που απασχολούνται στο Κτηματολόγιο κ.ά. Όλοι οι συνάδελφοι στα υποθηκοφυλακεία και τα κτηματολογικά γραφεία βρίσκονται στον «αέρα»!

Σαν Αγωνιστική Συσπείρωση, θα δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις προκειμένου να αντιστραφεί αυτή η κατάσταση. Ένα πρώτο βήμα το οποίο προτείνουμε, είναι η διενέργεια Γενικών Συνελεύσεων το πρώτο δεκαπενθήμερο κάθε Σεπτέμβρη σε όλους τους Πρωτοβάθμιους σιλλόγους ώστε να πάρουν το λόγο οι ίδιοι οι εργαζόμενοι.

Το μόνο σίγουρο είναι ότι η κατάσταση με τις συνθήκες εργασίας δεν πάει άλλο!

Μπροστά οι δικές μας ανάγκες!

Διεκδικούμε:

- Άμεση πρόσληψη όλων των συναδέλφων ΙΔΟΧ! Όχι στις απολύσεις! Κάλυψη όλων των κενών με μόνιμο προσωπικό, με πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα.
- Ανάκτηση των απωλειών μας (επαναφορά μισθών στα προ κρίσης επίπεδα, επαναφορά 13ου και 14ου μισθού, επίδομα ειδικών συνθηκών κλπ).
- Χορήγηση Μ.Κ. κάθε 2 χρόνια για τις κατηγορίες ΥΕ και ΔΕ. Αναδρομική απόδοση για τη διετία 2016 - 2017, που αυθαίρετα «πάγωσε» η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ με το ν. 4354/2015.
- Πληρωμή υπερωριακής απασχόλησης. Να δοθεί ένα τέλος στο αίσχος των απλήρωτων υπερωριών!
- Κοινωνική Ασφάλιση, Υγεία κι Ασφάλεια στη δουλειά, μέτρα προστασίας της μητρότητας. Κατάργηση όλων των αντιασφαλιστικών νόμων. Κάλυψη των απωλειών σε συντάξεις, κύριες και επικουρικές. Να μην εφαρμοσθεί και να καταργηθεί ο νόμος Κατρούγκαλου. Επαναλειτούργια του Ειδικού Λογαριασμού Αλληλεγγύης στο πρώην Ταμείο Αρωγής.
- Όχι στο νέο φορέα του Ελληνικού Κτηματολογίου. Ενιαίος δημόσιος φορέας για την καταχώριση των εμπράγματων δικαιωμάτων, χωρίς συγχωνεύσεις και κλείσιμο υποθηκοφυλακείων και κτηματολογικών γραφείων. Διασφάλιση των θέσεων εργασίας όλων των συναδέλφων, ως μόνιμο προσωπικό, χωρίς διαφοροποιήσεις και διαφορετικές σχέσεις εργασίας, πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα σε όλους.
- Κανένας πλειστηριασμός πρώτης κατοικίας. Κανένα σπίτι στα χέρια τραπεζίτη!
- Κατάργηση του ΕΝΦΙΑ, των χαρατσιών, της φοροληστείας.
- Μονομερή ολοσχερή διαγραφή του χρέους. Κατάργηση όλων των αντιλαϊκών νόμων και μέτρων, των μνημονίων της ΕΕ, ΔΝΤ, ΕΚΤ και τους άλλους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς.

Συνάδελφε - συναδέλφισσα,

Σήμερα μπορούμε να ζήσουμε πολύ καλύτερα! Υπάρχουν όλες οι προϋποθέσεις, παραγωγικές, επιστημονικές και τεχνολογικές για να ικανοποιηθούν όλες οι σύγχρονες ανάγκες μας. Αυτό θα ήταν το πραγματικό περιεχόμενο μιας ανάπτυξης προς όφελος του λαού. Όμως ο τεράστιος πλούτος που υπάρχει έχει συγκεντρωθεί στα χέρια λίγων, σε μία χούφτα επιχειρηματικών ομίλων. Έτσι, είτε με κρίση είτε με ανάπτυξη, είτε με τη μορφή μνημονίων είτε χωρίς αυτά, το μόνο σίγουρο είναι ότι τα αντιλαϊκά μέτρα ήρθαν για να μείνουν και θα προστίθενται συνεχώς και άλλα. Έχουμε μνημόνια διαρκείας σε βάθος δεκαετιών! Η ανάπτυξή τους θα είναι για τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων και θα πατήσει πάνω στα συντρίμια των δικών μας δικαιωμάτων. Γι' αυτό όταν η κυβέρνηση μιλάει για «φως στο τούνελ», για «τέλος των μνημονίων», απλά μας κοροϊδεύει. Ο αγώνας για αυξήσεις στους μισθούς, για σταθερή και μόνιμη δουλειά για όλους, για την ικανοποίηση των δίκαιων αιτημάτων μας προϋποθέτει τη σύγκρουση με τα μεγάλα συμφέροντα, με τους επιχειρηματικούς ομίλους, την σύγκρουση με τις αντιλαϊκές πολιτικές.

Στον αγώνα βρίσκεται η ελπίδα και η προοπτική!

Καμιά αναμονή – καμιά αυταπάτη.

**Δεν υπάρχουν φιλολαϊκές λύσεις
μακριά από τους αγώνες του λαού.**

ΨΗΦΙΣΕ – ΣΤΗΡΙΞΕ

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ